

Sønners Arme, der er i det Dødelik Fædreland, som om vi ikke skulde vide, at, som det har været, kan det blive endnu, at indenfor et bestemt Sted, som engang i forbums Dage, indenfor Kjøbenhavns Volde, er „Danmark“, og at paa dette Steds Bevarelse heroer Danmarks Fald eller Frelse. Dette vide vi saare vel, og jeg er overbevist om, at jeg, naar jeg siger dette, da taler i enhver Sydes Navn her; jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvor ubehageligt vi end kunne være stillede ved at være blottede for Forsvar under alvorlige Forhold, naar det gjælder om at samle Hæren og befæste sig paa andre Steder i Landet, saa kunde der ikke i fjerneste Maade opstaae nogen Tvivlselse hos os om, at vi derfor skulde være forurettede, at det skulde give os Fordring paa, enten med Hensyn til physiske eller pecuniære Offre at staae anderledes end vore øvrige Brødre indenfor Danmarks Grændser. (Holstein: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning). Jeg troer, at det maa være det ærede Medlem kjært, at jeg giver ham Leilighed til at forklare denne Ytring; thi saaledes som jeg har omtalt den, er den bleven forstaaet af Mange her i Salen. — Man har altsaa været enig om, at ville et kraftigt og godt Forsvar efter vor Erne; men det er da ikke unaturligt, at der kan være forskjellige Meninger om, hvad der saaledes er et godt og kraftigt Forsvar, om det er et godt og kraftigt Forsvar, der er anlagt saaledes, at det i Fredstid overanstrenger vore Kræfter, eller om det er et endnu mere godt og kraftigt Forsvar, der er anlagt saaledes, at det i Fredstid ikke anderledes anstrenger vore Kræfter, end at vi, naar Nødens Stund kommer, have Noget tilovers at kunne forsvare os med. Herom kunne Meningerne være deelte og i saa Henseende have de forskjellige Udtalelser spillet imellem 4, 5 og 6 Millioner. Jeg troer ikke, at jeg behøver at henpege til den Balance, som vi bragte tilveie ved vore finansielle Loves Behandling ifjor, og til den Balance, som vi ogsaa iaar ville komme til at bringe tilveie, for at overbevise de ærede Medlemmer og mig selv om, at det kræver meget alvorlige Betragtninger for os, inden vi kunne beqvemme os til at gaae ind paa det Forlan-

gende, som der her i pecuniær Henseende er stillet til os. Nu har et æret Medlem her i Thinget, nemlig den høitærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), sagt, at han med stor Betænkelse har sat sit Navn under den Indstilling, der har dannet Grundlaget for Lovforslaget. Det vil jeg troe; men det er et Slags Fingerpeg for os paa, at ogsaa vi kunne have store, ja maaskee endnu større Betænkelse. Men naar det ærede Medlem, for hvem jeg i enhver Henseende, og navnlig naar det gjælder saadanne Sager, har Grund til at nære en meget stor Agtelse; siger, at Sagen er den, at, ville vi fastholde det Princip om, at Alle skulle uddannes; at Alle skulle gjøres dygtige til at forsvare deres Fædreland, kunne vi ikke gaae længere ned, da skal jeg dertil svare: Er dette aldeles afgjort, saa vil Spørgsmaalet simpelthen stille sig saaledes: Vil Du gaae ind paa dette Princip, eller vil Du ikke, men for mig foreligger dette Spørgsmaal endnu ikke saaledes, i alt Fald ikke før til 3die Behandling. Jeg troer, at det endnu kan fra Representationens Side taale en grundig Undersøgelse, om man ikke ved en Endring af dette Forslag, uden at gaae bort fra det Hovedprincip, som ogsaa jeg for min Part oprigtig deler, det nemlig, at Alle skulle uddannes til at værne for deres Fædreland, kan komme til at trykke den Sum, der forlanges, saaledes ned, at vi kunne komme nærmere til en sømmelig Balance. Det er i det Væsentligste disse Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg skal ikke gaae i det Enkelte med Hensyn til Forslaget; det er jo en Sag, som overhovedet er temmelig vanskelig under en Debat, naar ikke specielle Endringsforslag foreligger, men naar der under Debatten har været rejst en Discussion om, hvorledes og paa hvilken Maade man bedst maatte søge det kraftige Værn bragt tilveie, paa hvilken Maade man bedst maatte see at faae uddannet vore Soldater, skal jeg ikke nægte, at ogsaa jeg slutter mig til dem, som — og det have de fleste her i Aften udtalt sig for — ville gaae nærmere henimod en Folkevæbning, end den høitærede Krigsminister har foreslaaet. Ogsaa jeg vil støtte den Tanke, som ligger til Grund for det Forslag, der i Commissionen er fremkommen